

Strokovno izobraževanje iz obveznih vsebin v DMSBZT Gorenjske

V društvu medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske smo 6.oktobra 2010 v sodelovanju s Sekcijo reševalcev v zdravstvu organizirali strokovno izobraževanje iz temeljnih postopkov oživljanja z vključenim AED, katerega vsebina je usklajena z zahtevami Zbornice Zveze za obvezne vsebine licenčnega obdobja iz temeljnih postopkov oživljanja.

Zanimanje naših članic za izobraževanje je bilo zares veliko, z veseljem pa smo pozdravili tudi članice iz drugih strokovnih regijskih društev.

Kolegi iz Sekcije reševalcev v zdravstvu so nam nadvse zanimivo in nazorno predstavili teoretična znanja in praktične veščine za izvajanje temeljnih postopkov oživljanja.

Raziskave dokazujejo, da se preživetje poveča kar za trikrat, če se pri osebi s kardio respiratornim zastojem takoj začnejo izvajati temeljni postopki oživljanja. Za očividca je pomembno, da to stanje prepozna, pokliče nujno medicinsko pomoč oziroma reanimacijsko ekipo in takoj začne z oživljanjem. Zgodnje oživljanje in defibrilacija (v 1 do 2 minutah) lahko povečata preživetje za več kot 60%. Veliko življenj pa bi lahko rešili, če bi pravočasno prepoznali grozeča znamenja in s tem preprečili srčni zastoj.

Na strokovnem izobraževanju smo se najprej seznanili z osnovnim algoritmom temeljnih postopkov oživljanja. Najprej moramo zagotoviti varnost za pacienta in za reševalca ter ostale prisotne. V praktičnem delu smo udeleženci kaj hitro spregledali električni kabel pod lutko, kar bi nas v realnem življenju lahko stalo življenja. V naslednjem koraku moramo preveriti odzivnost pacienta, ugotovimo, kaj je narobe, pokličemo na pomoč, sprostimo dihalno pot, pri čemer moramo biti pozorni na morebitno poškodbo hrbtenice in preverimo dihanje ter znake cirkulacije. V kolikor dihanje ni normalno in ni znakov cirkulacije, pošljemo po avtomatski zunanji defibrilator in pokličemo nujno medicinsko pomoč oziroma reanimacijsko ekipo ter

takoj začnemo z oživljanjem: zunanjo masažo srca in umetnim dihanjem v razmerju 30:2. Seznanili smo se tudi z uporabo avtomatskega zunanjega defibrilatorja.

Temeljni postopki oživljanja otrok so specifični, odvisni od starosti otroka in naravo bolezni. Načeloma pa otroka najprej oživljamo 1 minuto in nato pokličemo strokovno pomoč. Veliko smo slišali tudi o tujkih v dihalih in izvedeli za posebnosti pri odstranjevanju le teh pri odraslem in otroku.

V delavnicah smo vse teoretično znanje preizkusili tudi v praksi na modelih pod budnim očesom kolegov reševalcev, ki so nam pripravili razne scenarije, katere smo potem skupaj z njimi poskusili reševati.

Strokovno izobraževanje je bilo zelo zanimivo, pa tudi naporno. Na koncu nas je čakalo še teoretično in praktično preverjanje znanja, pri čemer »gledanja skozi prste« ni bilo. Zanesti smo se morali izključno na svoje znanje.

Strokovno izobraževanje iz temeljnih postopkov oživljanja je bilo izredno poučno, teme so bile dobro in nadvse zanimivo predstavljene. Kolegi reševalci so nam pod budnim očesom koordinatorja Karla Staniča zares strokovno in nazorno predstavili ABCD oživljanja in se trudili, da smo vsi udeleženci strokovnega izobraževanja odšli domov popolnoma pripravljeni, da se s temeljnimi postopki oživljanja lahko srečamo tudi v praksi.

Judita Slak